

nogen Indflydelse paa Ministeriets Bestemmelse i saa Henseende, nemlig at det under Sagens Behandling har vist sig, at man ved Behandlingen af disse Spørgsmaal har set hen ikke blot til Sikkring af Kysten, men ogsaa til senere dermed mulig i Forbindelse staaende Forhold paa Sjællands Vestkyst, som det oprindelig ikke har ligget i Regjeringens Hensigt at gjøre til Gjenstand for Døveveielse, og at netop Hensynet til saadanne senere Foranstaltninger har havt sin ikke ubetydelige Indflydelse paa Beskaffenheden og Bekosteligheden af de Foranstaltninger, der ere bragte i Forlag. Vi have ogsaa deri set en Grund til at stille denne Sag noget i Bero, indtil en alvorlig, nøiere Drøftelse har fundet Sted, og vi have, som sagt, ikke troet, at et Ophold af nogen Tid vilde være ilde anvendt til nærmere Døveveielse, inden man skrider til et Foretagende, der ganske vist vil have sin overordentlig store Interesse, men som ogsaa, som det lader til, vilde medføre en meget betydelig Udgift. Ved Forlaget under Nr. 158 er der foreslaaet en betydelig Nedsættelse i det Beløb, der er forlangt til ekstraordinære Uddybningsarbejder i Frederikshavns Havn. Dertil skal jeg blot bemærke, at det af de Paagjældende er blevet anset for overordentlig vigtigt, at de omhandlede Uddybningsarbejder kunde foretages i saa stort Omfang som muligt. Ganste vist faves der en Muddermaschine i Frederikshavns Havn, men der er dog Redskaber til Stede af en saadan Beskaffenhed, at man har troet det muligt med dem at benytte den forlangte Sum. Jeg kan derfor ikke anse det for hensigtsmæssigt, om man vilde negte det Beløb, der er forlangt. — Med Hensyn til de Postler, der omhandles i Forslagene under Nr. 159 og 160, antager jeg, at Justitsministeren vil udtale sig. — Til § 27 er der under Nr. 207 stillet et Endringsforslag, der betydelig reducerer den Sum, som var forlangt til en yderligere Udvikling af Jernbanernes Telegrafvæsen. Jeg skal bringe i Erindring, at det er paa Foranledning af et tidligere Finantsudvalg, at man har troet at maatte gjøre Forslag til saadanne Forbedringer og Udvidelser af Telegrafvæsenet ved Jernbanerne, at det kunde komme til paa en fylldigere Maade at tilfredsstille Kravene fra Befolkningen paa Landet, og naar Bevillingen nedsættes, som foreslaaet, vil der ikke kunne ske nogen Forandring, hvad der nu er Tilfældet. Under Forudsætning af, at man accepterer denne Tilstand, har jeg ikke det Mindste at erindre imod, at Summen nedsættes. — Under Nr. 210 er der foreslaaet en Nedsættelse af det Beløb, som er kalkuleret til en Holdeplads ved Tolne, nemlig en Nedsættelse fra 28,000 til 22,000 Kr. Jeg har i den Anledning, efterat jeg har forhandlet med Udvalget, ad telegrafisk Veie indhentet Oplysninger fra Direktøren for Statsbanerne, hvilke gaa ud paa, at man vel vil være i Stand til at tilveiebringe de nødvendige Bygninger paa Holdepladsen for

22,000 Kr., men at der er Sandsynlighed for, at de blive temmelig indskrænkede, og at de rimeligvis snart vilde behøve Udvidelse, i hvilket Tilfælde det, hvis det indtræffer, ganske vist ikke vil være økonomisk rigtigt at bygge nu med Besparelse af et ringere Beløb. — Hvad Forslaget under Nr. 213 angaar, have de to Kabler, der nu ligge i Storebelt, ligget i saa mange Aar, at man, skjøndt der ikke endnu har været nogen Mangel ved dem, dog maa være forberedt paa, at den Tid ikke vil være fjern, da man efter almindelig Erfaring maa kunne vente Afbydelser. Dette er en saa vigtig Ledning, at Ministeriet ikke har troet at kunne paatage sig Ansvar for, at der kunde ske en Afbydelse, og derfor har man anset det for forsigtigt og rigtigt allerede nu at anbringe et nyt Kabel. Ministeriet har derved gjort, hvad det troede at maatte og burde gjøre, og maa derfor hvis der skulde ske Afbydelse, være uden Ansvar i saa Henseende. Idet man iøvrigt gaar ind paa Forslaget under Nr. 215 med Hensyn til Anskaffelse af en Dampfærge til Fjæng, er der i Betænkningen gjort en Henstilling om, at Regjeringen maatte sikkre sig Ret til at kunne gjøre Forandringer ved Anskaffelsen af Færgerne. I den Henseende skal jeg bemærke, at efter Loven af 21de Marts 1874 er det Amtsrådet, der alene har den Bemyndigelse paa dette Omraade, som der her er Tale om, at Ministeriet skulde have. Amtsrådet kan ansætte Færgerne og foretage Forandringer i dem, for saa vidt Forholdet til den paagjældende private Færgerieiers Ret ikke er til Hinder derfor. Under Nr. 216 er der foreslaaet bevilget en Sum til Anskaffelsen af en større Fiskerbaad til 4 Fiskere fra Ellinge Lyng og Ønsinge Lyng. Vi have en ikke ubetydelig Del lignende Forlangender fra det ene Aar til det andet. Jeg ser ikke, at Regjeringen vil være i Stand til at modstaa dem, naar man paa et enkelt Punkt bevilger et Beløb af Statskassen til at komme enkelte Private til Hjælp, og jeg ser ikke rettere end, at det ogsaa maatte kunne udstrækkes til andre Redskaber end Baade og Redskaber til Vands. Man maatte da ogsaa udstrække det til Lands; naar en Agerdyrker f. Ex. maatte kunde have megen Lyst til at anskaffe sig et nyt Redskab, maatte han med samme Ret kunne forlange Midlerne dertil som en Fisker, der trænger til en ny Baad; her er der jo ikke Tale om noget Ualmindeligt, hvormed man vil anstille Forpø, men Sagen er simpelthen den, at en Fisker ønsker en Baad og vil have Hjælp dertil af Statskassen. Jeg kan ikke se, at det kan være rigtigt at udrede et saadant Beløb. Dette er, hvad jeg for Diebliffet har at bemærke.

Krigsministeren (Dreyer): Det ærede Finantsudvalg har stillet en Opfordring til Krigsministeren, som gaar ud paa, indtil en ny Garnisonslov er udkommen, at stille i Bero